Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 2001/80/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 23 октомври 2001 година

за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации

(ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 1)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2006/105/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	368	20.12.2006 г.
►**M2**	Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година	L 140	114	5.6.2009 г.

Изменена с

►**A1**	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003 г.

▼B

ДИРЕКТИВА 2001/80/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 октомври 2001 година

за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ([1]),

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

след консултации с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([3]), в светлината на съвместния текст, одобрен от Помирителния комитет на 2 август 2001 г.,

като имат предвид, че:

(1) Директива 88/609/ЕИО на Съвета от 24 ноември 1988 г. за ограничаването на емисиите на някои вредни вещества в атмосферата, изпускани от големите горивни инсталации ([4]), допринесе за намаляването и контрола на атмосферните емисии, изпускани от големите горивни инсталации. Тя следва да бъде преработена с цел постигане на по-голяма яснота.

(2) В Петата програма за действие в областта на околната среда ([5]) са предвидени цели за запазване на количествата и критичните нива на някои замърсители с окислително действие, като серен двуокис (SO_2) и азотни окиси (NO_x), под определени граници, и по отношение на качеството на въздуха, всички хора да са ефективно защитени срещу известните рискове за здравето от замърсяването на въздуха.

(3) Всички държави-членки подписаха Протокола от Гьотеборг от 1 декември 1999 г. към Конвенцията на Икономическата комисия за Европа на ООН (ИКЕ-ООН) относно трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния, за намаляване на окислението, еутрофизацията и озона в близост до земната повърхност, която съдържа, *inter alia*, ангажименти за намаляване на емисиите на серен двуокис и азотни окиси.

(4) Комисията публикува съобщение относно стратегията на Общността за борба с окислението, в която преразглеждането

([1]) ОВ C 300, 29.9.1998 г., стр. 6;
ОВ C 212 E, 25.7.2000 г., стр. 36.
([2]) ОВ C 101, 12.4.1999 г., стр. 55.
([3]) Становище на Европейския парламент от 14 април 1999 г. (ОВ C 219, 30.7.1999 г., стр. 175), Обща позиция на Съвета от 9 ноември 2000 г. (ОВ C 375, 28.12.2000 г., стр. 12) и Решение на Европейския парламент от 14 март 2001 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*). Решение на Европейския парламент от 20 септември 2001 г. и Решение на Съвета от 27 септември 2001 г.
([4]) ОВ L 336, 7.12.1988 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 94/66/ЕО на Съвета (ОВ L 337, 24.12.1994 г., стр. 83).
([5]) ОВ C 138, 17.5.1993 г., стр. 1.

▼B

на Директива 88/609/ЕИО бе определено като неотменима част от тази стратегия с дългосрочна цел да се намалят емисиите от серен двуокис и азотни окиси до такава степен, че да се намалят концентрациите до нива под критичните дози и прагове.

(5) В съответствие с принципа на субсидиарността, предвиден в член 5 от Договора, целта за намаляване на окислителните емисии от големите горивни инсталации не може да бъде осъществена в достатъчна степен от държавите-членки, ако те действат самостоятелно, и едно несъгласувано действие не гарантира постигането на поставената цел; предвид необходимостта от намаляване на окислителните емисии в цялата Общност, ще бъде по-ефикасно да се вземат мерки на общностно равнище.

(6) Съществуващите големи горивни инсталации допринасят в значителна степен за емисиите на серен двуокис и азотни окиси в Общността и е необходимо тези емисии да бъдат намалени. Следователно е необходимо да се адаптира подходът към различните характеристики в сектора на големите горивни инсталации в държавите-членки.

(7) Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г. относно цялостната превенция и намаляване на замърсяването ([1]) определя цялостен подход за превенция и намаляване на замърсяването, който обхваща в пълнота всички аспекти на постиженията в областта на екологията на една инсталация. Горивните инсталации, чиято номинална горивна мощност превишава 50 MW, попадат в приложното поле на посочената директива; съгласно член 15, параграф 3 от споменатата директива, на всеки три години Комисията публикува списък на основните емисии и отговорните източници въз основа на данни, представени от държавите-членки. Съгласно член 18 от същата директива, по предложение на Комисията и в съответствие с предвидените от Договора процедури, които изискват действие на Общността, Съветът определя пределни стойности за емисиите на основата на обмена на информация, предвиден в член 16 от посочената директива.

(8) Спазването на пределно допустимите стойности на емисиите, предвидени в настоящата директива, трябва да бъде считано за необходимо, но не и достатъчно условие за спазване на изискванията на Директива 96/61/ЕО, отнасяща се до използването на най-добрите съществуващи техники. Това спазване може да включва определянето на по-строги ограничения на пределно допустимите стойности на емисиите за други субстанции и друга среда, както и други подходящи условия.

(9) За период от 15 години индустрията натрупа опит във внедряването на техники за намаляване на вредните емисии, изпускани от големите горивни инсталации.

(10) Протоколът относно тежките метали към Конвенцията на ИКЕ-ООН относно трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния препоръчва приемането на мерки за намаляване на емисиите на тежки метали от някои инсталации. Общоизвестен факт е, че предимствата от намаляването на емисиите на прах чрез подходящо оборудване ще доведат до полза по отношение на намаляването на емисиите на тежки метали, свързани с праховите частици.

(11) Инсталациите за производство на електричество представляват голяма част от сектора на големите горивни инсталации.

([1]) ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26.

▼B

(12) Директива 96/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия [1] има за цел, *inter alia,* разпределянето на новите производствени мощности между новопоявилите се в този сектор.

(13) Общността се е ангажирала да намали емисиите на въглероден диоксид. В случаите, когато това е възможно, комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия позволява да се подобри чувствително цялостната ефикасност при използването на горивата.

(14) Значително увеличената употреба на природен газ за производството на електроенергия е вече в ход и би трябвало продължи, по-специално чрез използването на газови турбини.

(15) Поради увеличението на производството на електричество на основата на биомаса, специфичните стандарти за емисиите за това гориво са оправдани.

(16) Резолюцията на Съвета от 24 февруари 1997 г. относно стратегията на Общността за управление на отпадъците [2] поставя акцент върху необходимостта от насърчаване на преработката на отпадъци и обявява, че трябва да се приложат подходящи стандарти на емисии по отношение на експлоатацията на инсталациите за изгаряне на отпадъци, за да се осигури високо равнище на защита на околната среда.

(17) Индустрията е придобила опит в използването на техники и оборудване за контрол на основните вредни вещества, изпускани от големите горивни инсталации. Европейският комитет по стандартизация (CEN) започна работа с цел да осигури рамка, която осигурява сравняването на резултатите от измерванията в Общността и гарантира високо ниво на качеството на тези измервания.

(18) Необходимо е да се подобрят познанията относно емисиите на основните вредни вещества, изпускани от големите горивни инсталации. За да бъде наистина представителна за нивото на замърсяване, причинено от една инсталация, тази информация трябва да бъде придружена от данни за консумацията на енергия на инсталацията.

(19) Настоящата директива не нарушава сроковете за транспортиране и изпълнение от страна на държавите-членки на Директива 88/609/ЕИО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива се прилага спрямо горивните инсталации, чиято номинална топлинна мощност е равна или превишава 50 MW, независимо от използвания вид гориво (твърдо, течно или газообразно).

Член 2

За целите на настоящата директива:

1. „емисия“ означава изхвърлянето в атмосферата на субстанции, изпускани от горивни инсталации;

---

[1] ОВ L 27, 30.1.1997 г., стр. 20.
[2] ОВ C 76, 11.3.1997 г., стр. 1.

▼B

2. „отпаден газ“ означава изхвърлян газ, който съдържа твърди, течни или газообразни емисии; техният волуметричен дебит е изразен в кубични метри в час, съотнесени към нормализираните температурни условия (273 K) и нормализираните условия на налягане (101,3 kPa) след приспадането на количествата водна пара, изписван по-долу като „Nm^3/h“;

3. „пределно допустима стойност на емисия“ означава допустимото количество на субстанцията, съдържаща се в отпадните газове на горивната инсталация, които могат да бъдат изхвърлени в атмосферата за определен период; тя се определя като маса на обем отпадни газове, изразена в mg/Nm^3, съотнесена към количество кислород в отпадните газове от 3 % на обем при течни или газообразни горива, от 6 % при твърди горива и от 15 % при газови турбини;

4. „степен на десулфуризация“ означава отношението между количеството сяра, което не е изхвърлено в атмосферата от горивната инсталация за даден период, и количеството сяра, съдържано в горивото, което е вкарано в камерите на горивната инсталация и е използвано в течение на същия период;

5. „оператор“ означава всяко физическо или юридическо лице, което експлоатира горивна инсталация или което притежава или му е била делегирана по отношение на нея определяща икономическа власт;

6. „гориво“ означава всяко твърдо, течно или газообразно горивно вещество, което захранва горивна инсталация, с изключение на отпадъците, посочени в Директива 89/369/ЕИО на Съвета от 8 юни 1989 г. относно превенцията на замърсяването на въздуха, причинявано от новите общински инсталации за изгаряне на отпадъци ([1]), в Директива 89/429/ЕИО на Съвета от 21 юни 1989 г. относно намаляването на замърсяването на въздуха, причинявано от съществуващите общински инсталации за изгаряне на отпадъци ([2]), в Директива 94/67/ЕО на Съвета от 16 декември 1994 г. относно изгарянето на опасни отпадъци ([3]) или във всеки по-късен акт на Общността за отмяна или замяна на една или повече от посочените директиви;

7. „горивна инсталация“ означава всяко техническо съоръжение, в което се окисляват горивни продукти, с цел да се използва така получената топлина.

   Настоящата директива се прилага само по отношение на горивни инсталации, предназначени за производството на енергия, с изключение на онези, които използват пряко горивния продукт в производствените си технологии. В частност, настоящата директива не се прилага по отношение на следните горивни инсталации:

   а) инсталациите, в които горивните продукти се използват за пряко затопляне, за сушене или за обработка на предмети или материали, като например отоплителните пещи или пещите за термична обработка;

   б) инсталациите за доизгаряне — т.е. всяко техническо съоръжение, което има за цел очистването на отпадните газове от горене и което не се използва като самостоятелна горивна инсталация;

   в) съоръженията за регенериране на каталитични крекинг-катализатори;

([1]) ОВ L 163, 14.6.1989 г., стр. 32.
([2]) ОВ L 203, 15.7.1989 г., стр. 50.
([3]) ОВ L 365, 31.12.1994 г., стр. 34.

▼B

г) съоръженията за конверсия на сероводород в сяра;

д) реакторите, използвани в химическата индустрия;

е) коксовите пещи;

ж) кауперите на доменните пещи;

з) всяко техническо съоръжение, използвано за придвижване на превозно средство, кораб или летателен апарат;

и) газовите турбини, използвани на офшорните платформи;

й) газовите турбини, за които е било издадено разрешение преди 27 ноември 2002 г. или които, по становището на компетентния орган, са предмет на надлежно подадена молба за разрешение преди 27 ноември 2002 г., при условие че инсталацията ще бъде пусната в експлоатация не по-късно от 27 ноември 2003 г., без да се засяга член 7, параграф 1 и приложение VIII, точки А и Б.

Инсталациите, задвижвани от дизелови, бензинови или газови двигатели, не са обект на разпоредбите на настоящата директива.

Ако две или повече отделни нови инсталации са конструирани по такъв начин, че според компетентния орган и с оглед на техническите и икономическите фактори, техните отпадни газове биха могли да бъдат изпускани от един общ комин, то съвкупността от тези инсталации се приема за една-единствена инсталация;

8. „смесена пещ“ означава всяка горивна инсталация, която може да бъде захранвана едновременно или последователно от два или повече вида гориво;

9. „нова инсталация“ означава всяка горивна инсталация, за която първоначалното разрешително за строеж или при липсата на такава процедура — първоначалното разрешително за експлоатация е било дадено след 1 юли 1987 г.;

10. „съществуваща инсталация“ означава всяка горивна инсталация, за която първоначалното разрешително за строеж или при липсата на такава процедура — първоначалното разрешително за експлоатация е било дадено преди 1 юли 1987 г.;

11. „биомаса“ означава продуктите, съставени изцяло или частично от селскостопански или горски растителни вещества, способни да бъдат използвани като гориво, с оглед да се възобнови нейното енергийно съдържание и впоследствие отпадъците да се използват като гориво:

а) селскостопански или горски растителни отпадъци;

б) растителни отпадъци, изхвърляни от индустриалния сектор за хранителна преработка, ако произведената топлина е остойностена;

в) растителни влакнести отпадъци, произлизащи от производството на растителна каша и от производството на хартия на основата на каша, ако са изгаряни заедно на мястото за производство и ако произведената топлина е остойностена;

г) коркови отпадъци;

д) дървени отпадъци, с изключение на дървени отпадъци, които е възможно да съдържат халогенирани органични съставки или тежки метали вследствие на обработка с дървени консерванти или поставяне на фурнир, включително в частност дървени отпадъци, които произхождат от строителни обекти;

▼B

12. „газова турбина“ означава всеки роторен апарат, който превръща термичната енергия в механична работа и се състои като цяло от компресор, термичен агрегат, който позволява окислението на горивото, така че да се подгрява работното гориво, и турбина;

13. „крайни периферни региони“ означава френските отвъдморски департаменти по отношение на Франция, Азорските острови и Мадейра по отношение на Португалия и Канарските острови по отношение на Испания.

Член 3

1. Най-късно до 1 юли 1990 г. държавите-членки изработват съответните програми за прогресивно намаляване на общите годишни емисии, изпускани от съществуващите инсталации. Програмите следва да съдържат сроковете и процедурите за изпълнение.

2. В съответствие с програмите, посочени в параграф 1, държавите-членки продължават да спазват таваните на емисиите и съответните определени проценти на намаляване на серния двуокис, предвидени в приложение I, колони от 1 до 6, и за азотните окиси — в приложение II, колони от 1 до 4, към посочените в тези приложения дати, до изпълнението на разпоредбите на член 4, които се прилагат спрямо съществуващи инсталации.

3. По време на изпълнението на програмите държавите-членки определят също така и общите годишни емисии съгласно приложение VIII, точка B.

4. Ако съществена и непредвидена промяна на търсенето на енергия или на разположението на някои горива или на някои производствени инсталации създава сериозни технически проблеми на някоя държава-членка при прилагането на нейната програма, изготвена съгласно параграф 1, по молба на засегнатата държава-членка и с оглед на естеството на въпросната молба, Комисията взима решение, целящо да промени за тази страна таваните на емисиите и/или датите, фигуриращи в приложения I и II, и съобщава решението си на Съвета и на държавите-членки. В срок от три месеца всяка страна може да сезира Съвета за решението, взето от Комисията. В срок от три месеца Съветът може да вземе с квалифицирано мнозинство различно решение.

Член 4

1. Без да се засяга член 17, държавите-членки вземат съответните мерки, за да гарантират, че всяко разрешение за строеж или при липса на такава процедура — всяко разрешение за експлоатация на нова инсталация, което по становището на компетентните органи е предмет на молба за разрешение преди 27 ноември 2002 г. и при условие че инсталацията ще бъде въведена в експлоатация най-късно до 27 ноември 2003 г., съдържа условия, отнасящи се до спазването на пределните стойности на емисиите, определени в част А от приложения от III до VII за серния двуокис, азотните окиси и прахта.

2. Държавите-членки взимат съответните мерки, за да гарантират, че всяко разрешение за строеж или при липса на такава процедура — всяко разрешение за експлоатация на нова инсталация, различна от тези, обхванати от параграф 1, съдържа условия, отнасящи се до спазването на пределните стойности на емисиите, определени в част Б от приложения от III до VII за серния двуокис, азотните окиси и прахта.

▼B

3. Без да се засягат Директива 96/61/ЕО и Директива 96/62/ЕО на Съвета от 27 септември 1996 г. относно оценката и управлението на качеството на околния въздух ([1]), държавите-членки намаляват значително емисиите до 1 януари 2008 г. най-късно, или:

а) като взимат съответните мерки, за да гарантират, че всяко разрешение за експлоатация на съществуващи инсталации съдържа условия, отнасящи се до спазването на пределните стойности на емисиите, определени в параграф 1; или

б) като следят съществуващите инсталации да са подчинени на националната схема за намаляване на емисиите, посочена в параграф 6;

и когато е подходящо, като прилагат членове 5, 7 и 8.

4. Без да се засягат Директиви 96/61/ЕО и 96/62/ЕО, съществуващите инсталации могат да не бъдат държани отговорни за спазването на пределно допустимите стойности на емисиите, посочени в параграф 3, и те могат да не бъдат включвани в националната схема за намаляване на емисиите, ако са изпълнени следните условия:

а) експлоатиращият съществуваща инсталация се наема в писмена декларация, представена на компетентния орган най-късно до 30 юни 2004 г., да не експлоатира инсталацията за период от 20 000 оперативни часа, започващ от 1 януари 2008 г. и завършващ най-късно до 31 декември 2015 г.;

б) експлоатиращият е задължен да представя всяка година на компетентния орган отчет за използваните и неизползваните часове от разрешеното време за остатъка от оперативния живот на инсталацията.

5. Държавите-членки могат да изискват спазването на пределни стойности на емисиите и по-кратки срокове за въвеждане в експлоатация, отколкото предвидените в параграфи 1, 2, 3 и 4 и в член 10. Те могат да включват други вредни вещества, както и да наложат допълнителни условия или привеждане в съответствие на инсталациите към техническия прогрес.

6. Държавите-членки могат, без да нарушават настоящата директива и Директива 96/61/ЕО и като държат сметка за разходите и ползите, както и за своите задължения съгласно Директива 2001/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. относно националните пределно допустими стойности за емисии на някои атмосферни замърсители ([2]) и съгласно Директива 96/62/ЕО, да определят и да приложат национална схема за намаляване на емисиите за съществуващите инсталации, като се държи сметка, *inter alia*, за спазване на определените в приложения I и II пределно допустими стойности.

Националната схема за намаляване на емисиите намалява общите годишни емисии на азотни окиси (NO_x), серен двуокис (SO_2) и прах от съществуващите инсталации до нивата, които биха били постигнати, като се приложат пределно допустимите стойности на емисиите, посочени в параграф 3, към съществуващите инсталации в действие през 2000 г. (включително тези, които са обект на план за рехабилитация през 2000 г., одобрен от компетентния орган, с цел да се премине към намаляването на емисиите, изисквано от националното законодателство), в съответствие с реалния годишен период на експлоатация на всяка инсталация, с използваното гориво и топлинната мощност, изчислени на основата на средните стойности от последните пет години на експлоатация до 2000 г. включително.

([1]) ОВ L 296, 21.11.1996 г., стр. 55.
([2]) ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 22.

▼B

Затварянето на една инсталация, която е част от националната схема за намаляване на емисиите, не води до увеличаване на общите годишни емисии на останалите инсталации, влизащи във въпросната схема.

Националната схема за намаляване на емисиите не може по никакъв начин да разреши за една инсталация изключение от разпоредбите, предвидени в съответното законодателство на Общността, включително, *inter alia*, Директива 96/61/ЕО.

Към националните схеми за намаляване на емисиите се прилагат следните условия:

а) схемата следва да съдържа асоциирани задачи и цели, мерки и графици, които позволяват тези задачи и цели да бъдат достигнати, както и механизъм за наблюдение;

б) държавите-членки съобщават своите национални схеми за намаляване на емисиите на Комисията най-късно до 27 ноември 2003 г.;

в) в срок от шест месеца, считано от съобщението, визирано в буква б), Комисията оценява дали схемата изпълва или не условията, предвидени в настоящия параграф. Ако Комисията реши, че условията не са изпълнени, тя информира държавата-членка, която в рамките на следващите три месеца следва да уведоми за мерките, които е взела, за да осигури спазването на условията, предвидени в настоящия параграф;

г) най-късно до 27 ноември 2002 г. Комисията предоставя насоки, с цел да помогне на държавите-членки да подготвят своята схема.

7. В светлината на постигнатия прогрес по отношение на опазването на човешкото здраве и на осъществяването на целите на Общността по опазването на околната среда в областта на окисляването и на качеството на въздуха съгласно Директива 96/62/ЕО, Комисията представя доклад пред Европейския парламент и пред Съвета, най-късно до 31 декември 2004 г., в който тя оценява:

а) необходимостта от последващи мерки;

б) количествата тежки метали, изпускани от големите горивни инсталации;

в) съотношението цена/ефективност и съотношението цена/ползи на новите намаления на емисиите в сектора на горивните инсталации в държавите-членки по отношение на другите сектори;

г) техническата и икономическата изпълнимост на тези намаления на емисии;

д) ефектът, който определените норми за сектора на големите горивни инсталации, включително съоръженията, свързани с произведените в страната твърди горива, и конкурентната ситуация на енергийния пазар, имат върху околната среда и вътрешния пазар;

е) всяка национална схема за намаляване на емисиите, представена от държавите-членки съгласно параграф 6.

Докладът на Комисията съдържа подходящо предложение за възможните крайни дати или за най-ниските пределни стойности за дерогацията, съдържаща се в бележка под линия 2 от приложение VI, точка А.

8. Когато е подходящо, докладът, посочен в параграф 7, се придружава от съответните предложения, като се взема предвид Директива 96/61/ЕО.

▼B

Член 5

Чрез дерогация от приложение III:

1. Инсталации с номинална топлинна мощност равна или по-голяма от 400 MW, чието годишно използване (плаваща средна стойност, изчислена за период от пет години) не надвишава следния брой часове:

   — до 31 декември 2015 г. — 2 000 часа;

   — от 1 януари 2016 г. — 1 500 часа;

   следва да спазват пределно допустима стойност от 800 mg/Nm^3 за емисиите от серен двуокис.

   Тази разпоредба не се прилага спрямо нови инсталации, разрешението за които е дадено съгласно член 4, параграф 2.

2. До 31 декември 1999 г. Кралство Испания може да дава разрешения на нови електроцентрали с номинална топлинна мощност равна или по-голяма от 500 MW, използващи твърди горива, произведени в страната или от внос, пуснати в експлоатация преди края на 2005 г. и отговарящи на следните изисквания:

   а) в случая на вносни твърди горива, пределна стойност на емисиите от 800 mg/Nm^3 за серен двуокис;

   б) в случай на твърди горива, произведени в страната, ниво на десулфуризация от поне 60 %,

   при условие че разрешеният пълен капацитет на тези инсталации, спрямо които се прилага настоящото отклонение не надвишава:

   — 2 000 MWe в случая на инсталации, изгарящи твърди горива, произведени в страната;

   — в случая на инсталации, изгарящи внесени твърди горива, или 7 500 MWe, или 50 % от целия нов капацитет на всички оторизирани инсталации, изгарящи твърди горива до 31 декември 1999 г., като се взима числото, което е по-малко от двете.

Член 6

В случая на нови инсталации, за които е издадено разрешение съгласно член 4, параграф 2, или на инсталации, покривани от член 10, държавите-членки следят техническата и икономическата изпълнимост на комбинираното производство топлина и електричество да бъдат проверявани. Когато тази изпълнимост бъде потвърдена, инсталациите могат да продължат да функционират, като се държи сметка за пазарната и дистрибуторската ситуация.

Член 7

1. Държавите-членки следва да гарантират, че е приета необходимата разпоредба в лицензите или разрешенията, посочени в член 4, за процедури относно лошото функциониране или повредите на съоръжението за редукция. В случай на повреда компетентният орган изисква от експлоатиращия да намали или да спре работата, ако връщането към нормално функциониране не е възможно в рамките на 24 часа, или да експлоатира инсталацията, като използва слабо замърсяващи горива. При всички подобни случаи компетентният орган трябва да бъде уведомен в рамките на 48 часа. Общата продължителност на работа без съоръжение за редукция за дванадесет месеца в никакъв случай не трябва да

▼B

превишава 120 часа. Компетентният орган може да разреши изключение от 24-часовото и 120-часовото ограничение, предвидени по-горе, ако счете, че:

а) съществува крайна необходимост от поддържането на енергийните доставки, или

б) че спряната инсталация ще бъде заменена от друга инсталация, която ще рискува да предизвика общо увеличение на емисиите.

2. Компетентният орган може да разреши за максимален срок от шест месеца отмяна на задължението за спазване на пределно допустимите стойности на емисиите, предвидени в член 4 за серния двуокис, в инсталациите, които използват нормално за тази цел гориво с ниско съдържание на сяра, когато експлоатиращият не е в състояние да спазва тези пределни стойности поради прекъсване на снабдяването с гориво с ниско съдържание на сяра, произтичащо от ситуация на краен недостиг. В такива случаи Комисията следва да бъде информирана незабавно.

3. Компетентният орган може да разреши, по изключение и за период, ненадвишаващ десет дни, освен ако няма крайна необходимост от поддържането на енергийните. доставки, изключение от задължението да се спазват пределно допустимите стойности на емисиите, предвидени в член 4, когато една инсталация, която използва нормално само газообразно гориво и която в противен случай трябва да бъде оборудвана със съоръжение за очистване на отпадните газове, трябва да има възможност да използва други горива с оглед на рязко прекъсване на захранването с газ. Компетентният орган следва да бъде информиран незабавно за всеки специфичен случай веднага след неговото възникване. Държавите-членки уведомяват незабавно Комисията за случаите, посочени в предходния параграф.

Член 8

1. В случай на инсталации, оборудвани със смесена пещ, изискваща едновременното използване на две или повече горива, когато компетентният орган дава разрешението, визирано в член 4, параграфи 1 и 2, и в случаите на инсталации, посочени в член 4, параграф 3 или в член 10, той определя пределно допустимите стойности на емисиите, както следва:

а) на първо място, като взима пределно допустимата стойност на емисиите, отнасяща се за всяко гориво и за всеки замърсител, отговарящ на номиналната топлинна мощност на горивната инсталация, както е посочена в приложения от III до VII,

б) на второ място, като определя пределно допустимите стойности на емисиите, пресметнати на гориво; тези стойности се получават, като се умножават пределните стойности на индивидуалните емисии, посочени по-горе, по топлинната мощност, давана от всяко гориво, и като резултатът от всяко умножение се раздели на сумата от топлинните мощности, давани от всички горива;

в) на трето място, като се събират пределно допустимите стойности на емисиите, пресметнати на гориво.

2. За чистото горене в горивните инсталации, оборудвани със смесена пещ, които използват отпадъци от дестилация и от конверсия при рафинирането на суровия петрол самостоятелно или съвместно с други горива, се прилагат разпоредбите, отнасящи се за горивото, имащо най-висока пределна стойност на емисии (определящо гориво), независимо от параграф 1 по-горе, ако по време на функционирането на горивната инсталация съотношението на отдаваната топлина от гориво към сумата от топлинните мощности, давани от всички горива, е поне 50 %.

▼B

Ако съотношението на определящото гориво е по-малко от 50 %, пределната стойност на емисия е определена на *pro rata* основа от отдаваната топлина от всяко от горивата спрямо сумата от топлинните мощности, давани от горивата, както следва:

а) на първо място, като се взима пределната стойност на емисия по отношение на всяко гориво и на всеки замърсител, отговарящо на номиналната топлинна мощност на инсталацията, както е посочена в приложения от III до VII,

б) на второ място, като се изчислява пределната стойност на емисия за определящото гориво (горивото, което има най-висока пределна стойност на емисия в съответствие с приложения от III до VII или в случай на две горива, имащи еднаква пределна стойност на емисии, това, което дава по-голямо количество топлина); тази стойност се получава, като се умножи по две пределната стойност на емисия за това гориво, определена в приложения от III до VII, и като се извади от резултата пределната стойност на емисия за горивото, което има най-ниската пределна стойност на емисия;

в) на трето място, като се определят пределно допустимите стойности на емисиите, пресметнати за всяко гориво; тези стойности се получават, като се умножава пределната стойност на емисия, изчислена за гориво по количеството топлина, отдавано от определящото гориво, и като се умножат другите пределни стойности на емисии по количеството топлина, отдавано от всяко гориво, и като се раздели резултатът от умножението на сумата от топлинните мощности, отдавани от всички горива;

г) на четвърто място, като се прибавят пределно допустимите стойности на емисиите, пресметнати за всяко гориво.

3. Като алтернатива на параграф 2 средните пределни стойности на емисии, дадени по-долу, могат да бъдат приложени за серния двуокис (независимо от комбинирането на използваните горива):

а) за новите инсталации, посочени в член 4, параграфи 1 и 3: 1 000 mg/Nm^3, отговарящо на средната стойност на всички инсталации от този тип в рамките на рафинерията;

б) за новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2: 600 mg/Nm^3, отговарящо на средната стойност на всички инсталации от този тип в рамките на рафинерията, с изключение на газовите турбини.

Компетентните органи гарантират, че прилагането на тази разпоредба не предизвиква увеличение на емисиите, изпускани от съществуващите инсталации.

4. В случай на инсталации, оборудвани със смесена пещ, налагаща използването на две или повече горива, при даването на разрешението, визирано в член 4, параграфи 1 и 2, и в случай на инсталациите, обхванати от член 4, параграф 3 или от член 10, се прилагат пределните стойности на емисии, определени в приложения от III до VII, отговарящи на всяко използвано гориво.

Член 9

Изхвърлянето на отпаден газ от горивните инсталации трябва да се извършва контролирано през комин. Разрешението, визирано в член 4, и разрешенията, дадени на горивните инсталации, посочени в член 10, определят условията на изхвърляне. Компетентният орган следи височината на комина да е изчислена така, че да запазва здравето на хората и околната среда.

▼M2

Член 9а

1. Държавите-членки гарантират, че операторите на всички горивни станции с номинално производство на електроенергия от или над 300 мегавата, за които е предоставено първоначално разрешително за строеж или, при липса на такава процедура, първоначално разрешително за експлоатация след влизане в сила на Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации ([1]), са направили оценка на изпълнението на следните условия:

— наличие на подходящи места за съхранение,

— техническа и икономическа осъществимост на съоръженията за пренос,

— техническа и икономическа осъществимост на адаптирането на инсталациите за улавяне на CO_2.

2. Ако условията по параграф 1 са изпълнени, компетентният орган гарантира, че в рамките на инсталацията е отделено подходящо пространство за разполагане на оборудването, необходимо за улавяне и сгъстяване на CO_2. Въз основа на оценката, посочена в параграф 1, и на друга налична информация компетентният орган определя дали условията са изпълнени, по-специално по отношение на опазването на околната среда и човешкото здраве.

▼B

Член 10

Когато мощността на една горивна инсталация е увеличена с поне 50 MW, пределно допустимите стойности на емисиите, посочени в част Б от приложения от III до VII, се прилагат за новата част на инсталацията и се определят в съответствие с топлинната мощност на цялата инсталация. Тази разпоредба не се прилага спрямо случаите, посочени в член 8, параграфи 2 и 3.

Когато експлоатиращият една горивна инсталация предвижда промяна съгласно член 2, параграф 10, буква б) и член 12, параграф 2 от Директива 96/61/ЕО, се прилагат пределно допустимите стойности на емисиите, посочени в част Б от приложения от III до VII за серния двуокис, за азотния окис и прахта.

Член 11

В случай на изграждане на горивни инсталации, които биха могли да засегнат чувствително околната среда на друга държава-членка, държавите-членки следят да се предава цялата съответстваща информация и да се провеждат консултациите съгласно член 7 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на влиянието на някои обществени и частни проекти върху околната среда ([2]).

Член 12

Държавите-членки взимат необходимите мерки, за да осигурят наблюдението, съгласно приложение VIII, част А, на емисиите от горивните инсталации, обхванати от настоящата директива, както и всички други стойности от значение за прилагането на настоящата

([1]) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114.
([2]) ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40. Директива, последно изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета (ОВ L 73, 14.3.1997 г., стр. 5).

▼B

директива. Държавите-членки могат даизискват това наблюдение да се извършва за сметка на експлоатиращия.

Член 13

Държавите-членки взимат необходими мерки, за да гарантират, че експлоатиращият ще уведомява компетентните органи в разумни срокове за резултатите от постоянните измервания, за резултатите от контрола на измервателните уреди и за резултатите от непостоянните измервания, както и за всички извършвани измервателни операции, за да се прецени, дали са спазени разпоредбите на настоящата директива.

Член 14

1. По отношение на постоянните измервания, пределно допустимите стойности на емисиите, определени в част А от приложения от III до VII, се приемат за спазени, ако за часовете на експлоатация за една календарна година оценката на резултатите показва:

а) че нито една средна стойност за календарен месец не превишава пределно допустимите стойности на емисиите; и

б) що се отнася до:

i) серния двуокис и прахта: 97 % от всички средни стойности, отчетени за 48 часа, не превишават 110 % от пределно допустимите стойности на емисиите,

ii) азотните окиси: 95 % от всички средни стойности, отчетени за 48 часа, не превишават 110 % от пределно допустимите стойности на емисиите.

Посочените в член 7 периоди, както и периодите на пускане в експлоатация и извеждане от експлоатация, не се вземат под внимание.

2. В случаите, в които се изискват само непостоянни измервания или други възприети процедури за определяне, пределно допустимите стойности на емисиите, определени в приложения от III до VII, се приемат за спазени, ако всяка една от сериите измервания или от другите процедури, дефинирани и установени според приетите от компетентните органи условия, не превишават пределно допустимите стойности на емисиите.

3. В случаите, посочени в член 5, параграфи 2 и 3, нивата на десулфуризация се приемат за спазени, ако оценката на измерванията, извършени съгласно предписанията на приложение VIII, точка А.3, посочва, че всички средни стойности, отчетени за един календарен месец или всички средни стойности, отчетени на интервал от един месец, достигат изискваните нива на десулфуризация.

Посочените в член 7 периоди, както и периодите на пускане в експлоатация и извеждане от експлоатация, не се вземат под внимание.

4. В случаите на нови инсталации, за които е било дадено разрешение съгласно член 4, параграф 2, пределно допустимите стойности на емисиите за работните часове в рамките на една календарна година се приемат за спазени, ако:

а) нито една утвърдена дневна средна стойност не е по-голяма от съответните числа, фигуриращи в част Б от приложения от III и VII, и

▼B

б) 95 % от всички почасови средни стойности в течение на годината не надвишават 200 % от съответните числа, фигуриращи в част Б от приложения от III и VII.

„Утвърдените средни стойности“ се получават, както е посочено в приложение VIII, точка A.6.

Посочените в член 7 периоди, както и периодите на пускане в експлоатация и извеждане от експлоатация, не се вземат под внимание.

Член 15

1. Държавите-членки уведомяват Комисията за изготвените съгласно член 3, параграф 1 програми най-късно до 31 декември 1990 г.

Най-късно една година след края на различните фази за намаляване на емисиите, произхождащи от съществуващи инсталации, държавите-членки предават на Комисията обобщен доклад за резултатите от прилагането на програмите.

В средата на всяка фаза трябва да се предава и един междинен доклад.

2. Посочените в параграф 1 доклади дават обща представа за следното:

а) всички горивни инсталации, обхванати от настоящата директива,

б) емисиите от серен двуокис и азотни окиси, изразени в тонове на година и в концентрации на тези субстанции в отпадните газове,

в) мерките, които са взети или които се предвиждат за намаляването на емисиите, както и промените в избора на използваното гориво,

г) мерките, които са взети или които се предвиждат по отношение на режима на експлоатация,

д) окончателните или предвижданите извеждания от употреба на горивни инсталации, и

е) в краен случай, пределно допустимите стойности на емисиите, заложени в програмите за съществуващите инсталации.

При определянето на годишните емисии и на концентрациите на вредни вещества в отпадните газове, държавите-членки вземат предвид членове 12, 13 и 14.

3. Държавите-членки, които прилагат член 5 или разпоредбите, съдържащи се в забележката в приложение III или в бележката под линия в приложение VI, точка A, изготвят годишен доклад до Комисията за това.

Член 16

Държавите-членки определят санкциите, които се прилагат в случай на нарушение на националните разпоредби, приети въз основа на настоящата директива. Така предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи.

Член 17

1. Директива 88/609/ЕИО се отменя от 27 ноември 2002 г., без да се засягат параграф 2 или задълженията на държавите-членки по отношение на крайните дати за транспониране и прилагане на

▼B

посочената директива, изброени в приложение IX към настоящата директива.

2. В случай на нови инсталации, които са били лицензирани преди 27 ноември 2002 г., член 4, параграф 1 от настоящата директива, член 4, параграф 1, член 5, параграф 2, член 6, член 15, параграф 3, приложения III, VI, VIII и приложение IX, точка A.2 от Директива 88/609/ЕИО, както е изменена с Директива 94/66/ЕО, се прилагат до 1 януари 2008 г., след което ще бъдат отменени.

3. Позоваванията на Директива 88/609/ЕИО се считат за позовавания на настоящата директива и се четат в съответствие с таблицата на съответствието в приложение X към настоящата директива.

Член 18

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 27 ноември 2002 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. За съществуващите инсталации и за новите инсталации, за които е било дадено разрешение съгласно член 4, параграф 1, се прилагат разпоредбите на приложение VIII, точка A.2, от 27 ноември 2004 г.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 19

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности.*

Член 20

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРЕДЕЛНИ СТОЙНОСТИ И ЦЕЛИ НА НАМАЛЯВАНЕТО НА ЕМИСИИТЕ ОТ СЕРЕН ДВУОКИС (SO_2) ЗА СЪЩЕСТВУВАЩИТЕ ИНСТАЛАЦИИ [1] [2]

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Държава-членка	Емисии на SO_2 от големите горивни инсталации от 1980 килотона	Пределни стойности на емисиите (килотона/година)			% на намаление по отношение на емисиите над 1980			% на намаление по отношение на коригираните емисии над 1980		
		Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3	Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3	Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Белгия	530	318	212	159	–40	–60	–70	–40	–60	–70
▼M1 България	1734	1410	1300	1190	–19	–25	–31	–19	–25	–31
▼A1 Чешка република	1408	919	303	155	–35	–79	–89	–35	–79	–89
▼B Дания	323	213	141	106	–34	–56	–67	–40	–60	–70
Германия	2 225	1 335	890	668	–40	–60	–70	–40	–60	–70
▼A1 Естония	240	123	91	76	–49	–62	–68	–49	–62	–68
▼B Гърция	303	320	320	320	+6	+6	+6	–45	–45	–45
Испания	2 290	2 290	1 730	1 440	0	–24	–37	–21	–40	–50
Франция	1 910	1 146	764	573	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Ирландия	99	124	124	124	+25	+25	+25	–29	–29	–29
Италия	2 450	1 800	1 500	900	–27	–39	–63	–40	–50	–70
▼A1 Кипър	17	29	32	34	+71	+88	+100	+71	+88	+100
Латвия	60	40	30	25	–30	–50	–60	–30	–50	–60
Литва	163	52	64	75	–68	–61	–54	–68	–61	–54
▼B Люксембург	3	1,8	1,5	1,5	–40	–50	–60	–40	–50	–50
▼A1 Унгария	720	429	448	360	–40	–38	–50	–40	–38	–50
Малта	12	13	17	14	+14	+51	+17	+14	+51	+17
▼B Нидерландия	299	180	120	90	–40	–60	–70	–40	–60	–70

[1] В резултат на мощностите, разрешени на 1 юли 1987 г. или по-късно, могат да възникнат допълнителни емисии.

[2] Емисиите, изпускани от горивни инсталации, оторизирани преди 1 юли 1987 г., но които не са били функциониращи преди тази дата и които не са били взети предвид при определянето на пределните стойности на емисиите в настоящото приложение, трябва да се приведат в съответствие с изискванията, определени от настоящата директива за новите инсталации, или да се вземат предвид в рамките на общите емисии, изпускани от съществуващите инсталации, които не трябва да надвишават пределните стойности, определени в настоящото приложение.

▼B

Държава-членка	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Емисии на SO_2 от големите горивни инсталации от 1980 килотона	Пределни стойности на емисиите (килотона/година)			% на намаление по отношение на емисиите над 1980			% на намаление по отношение на коригираните емисии над 1980		
		Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3	Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3	Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Португалия	115	232	270	206	+102	+135	+79	–25	–13	–34
▼A1 Полша	2087	1454	1176	1110	–30	–44	–47	–30	–44	–47
▼M1 Румъния	561	692	503	518	23	–10	–8	23	–10	–8
▼A1 Слове-ния	125	122	98	49	–2	–22	–61	–2	–22	–61
Слова-кия	450	177	124	86	–60	–72	–81	–60	–72	–81
▼B Обединено кралство	3 883	3 106	2 330	1 553	–20	–40	–60	–20	–40	–60
Австрия	90	54	36	27	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Финландия	171	102	68	51	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Швеция	112	67	45	34	–40	–60	–70	–40	–60	–70

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПРЕДЕЛНИ СТОЙНОСТИ И ЦЕЛИ НА НАМАЛЯВАНЕТО НА ЕМИСИИТЕ АЗОТНИ ОКИСИ (NO_x) ЗА СЪЩЕСТВУВАЩИТЕ ИНСТАЛАЦИИ [1] [2]

	0	1	2	3	4	5	6
Държава-членка	Емисии на NO_X (под формата на NO_2) от големите горивни инсталации от 1980 килотона	Пределни стойности на емисиите на NO_X (килотона/година)		% на намаление по отношение на емисиите над 1980		% на намаление по отношение на коригираните емисии над 1980	
		Фаза 1	Фаза 2	Фаза	Фаза 2	Фаза 1	Фаза 2
		1993 [1]	1998	1993 [1]	1998	1993 [1]	1998
Белгия	110	88	66	–20	–40	–20	–40
▼M1							
България	155	125	95	–19	–39	–19	–39
▼A1							
Чешка република	403	228	113	–43	–72	–43	–72
▼B							
Дания	124	121	81	–3	–35	–10	–40
Германия	870	696	522	–20	–40	–20	–40
▼A1							
Естония	20	10	12	–52	–40	–52	–40
▼B							
Гърция	36	70	70	+94	+94	0	0
Испания	366	368	277	+1	–24	–20	–40
Франция	400	320	240	–20	–40	–20	–40
Ирландия	28	50	50	+79	+79	0	0
Италия	580	570	428	–2	–26	–20	–40
▼A1							
Кипър	3	5	6	+67	+100	+67	+100
Латвия	10	10	9	–4	–10	–4	–10
Литва	21	8	11	–62	–48	–62	–48
▼B							
Люксембург	3	2,4	1,8	–20	–40	–20	–40
▼A1							
Унгария	68	33	34	–51	–49	–51	–49
Малта	1,7	7	2,5	+299	+51	+299	+51
▼B							
Нидерландия	122	98	73	–20	–40	–20	–40

[1] В резултат на мощностите, разрешени на 1 юли 1987 г. или по-късно, могат да възникнат допълнителни емисии.

[2] Емисиите, изпускани от горивни инсталации, оторизирани преди 1 юли 1987 г., но които не са били функциониращи преди тази дата и които не са били взети предвид при определянето на пределните стойности на емисиите в настоящото приложение, трябва да се приведат в съответствие с изискванията, определени от настоящата директива за новите инсталации, или да се вземат предвид в рамките на общите емисии, изпускани от съществуващите инсталации, които не трябва да надвишават пределните стойности, определени в настоящото приложение.

▼B

	0	1	2	3	4	5	6
Държава-членка	Емисии на NO_X (под формата на NO_2) от големите горивни инсталации от 1980 килотона	Пределни стойности на емисиите на NO_X (килотона/година)		% на намаление по отношение на емисиите над 1980		% на намаление по отношение на коригираните емисии над 1980	
		Фаза 1	Фаза 2	Фаза	Фаза 2	Фаза 1	Фаза 2
		1993 ([1])	1998	1993 ([1])	1998	1993 ([1])	1998
Португалия	23	59	64	+157	+178	–8	0
▼A1 Полша	698	426	310	–39	–56	–39	–56
▼M1 Румъния	135	135	77	–1	–43	–1	–43
▼A1 Словения	17	15	16	–12	–6	–12	–6
Словакия	141	85	46	–40	–67	–40	–67
▼B Обединено кралство	1 016	864	711	–15	–30	–15	–30
Австрия	19	15	11	–20	–40	–20	–40
Финландия	81	65	48	–20	–40	–20	–40
Швеция	31	25	19	–20	–40	–20	–40 typ e v al= 1>- ezd ef ez= 35>

([19]) По технически причини държавите-членки могат да отложат максимум с две години датата, предвидена за първата фаза на намаляване на емисиите на NO_X, като информират Комисията в срок от един месец след нотифицирането на настоящата директива.

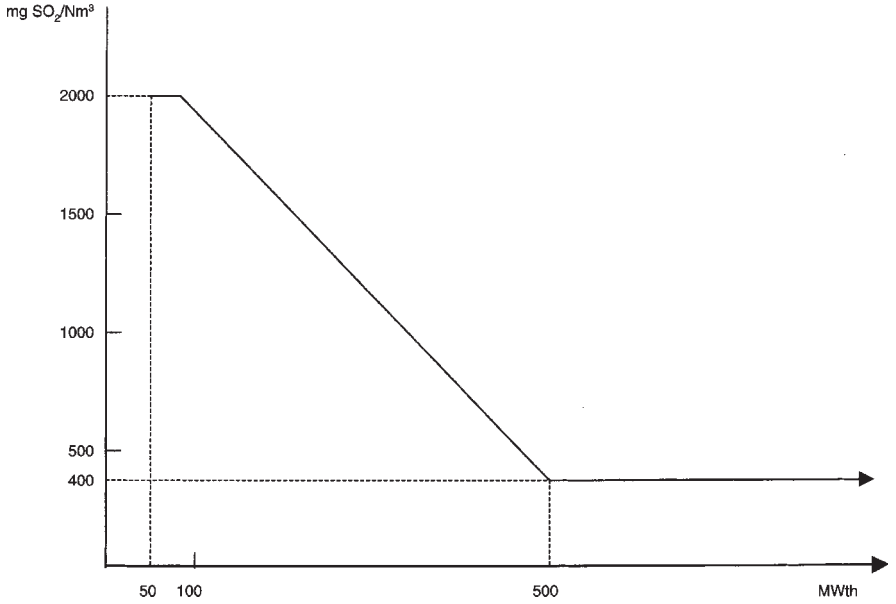
▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПРЕДЕЛНО ДОПУСТИМИ СТОЙНОСТИ ЗА ЕМИСИИТЕ НА СЕРЕН ДВУОКИС (SO_2)

Твърди горива

А. Пределно допустими стойности на емисиите за SO_2 изразени в mg/Nm^3 (съдържание на O_2: 6 %), приложими към новите и съществуващите инсталации, посочени съответно в член 4, параграфи 1 и 3:

Забележка: Когато пределно допустимите стойности на емисиите не могат да бъдат достигнати поради характеристиките на горивото, се постига увеличение на нивото на десулфуризация от поне 60 % при инсталации с номинална топлинна мощност по-малка или равна на 100 MWth, от поне 75 % при инсталации с номинална топлинна мощност по-голяма от 100 MWth и по-малка от 300 MWth и от поне 90 % при инсталации с номинална топлинна мощност по-голяма от 300 MWth. При инсталации с номинална топлинна мощност по-голяма от 500 MWth се прилага степен на десулфуризация от поне 94 % или от поне 92 % в случай че има сключен договор за изграждането на система за десулфуризация на изпусканите газове от пушеците или на оборудване за инжектиране на калциев окис и че работите по инсталирането са започнали преди 1 януари 2001 г.

Б. Пределно допустими стойности на емисиите на SO_2, изразени в mg/Nm^3 (съдържание на O_2: 6 %), приложими към новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2, с изключение на газовите турбини:

Вид гориво	от 50 до 100 MWth	от 100 до 300 MWth	> 300 MWth
Биомаса	200	200	200
Общ случай	850	200 ([1])	200

([1]) С изключение на крайните периферни региони, за които се прилагат стойности от 850 до 200 mg/Nm^3 (линейно намаление).

Забележка: Когато упоменатите по-горе пределно допустими стойности на емисиите не могат да бъдат достигнати поради характеристиките на горивото, инсталациите реализират ниво на емисия на SO_2 от 300 mg/Nm^3, или степен на десулфуризация от поне 92 % при инсталации с номинална топлинна мощност по-малка или равна на 300 MWth; при инсталации с номинална топлинна мощност превишаваща 300 MWth, се

▼B

прилага степен на десулфуризация от поне 95 %, както и пределно допустима стойност на емисиите от 400 mg/Nm^3.

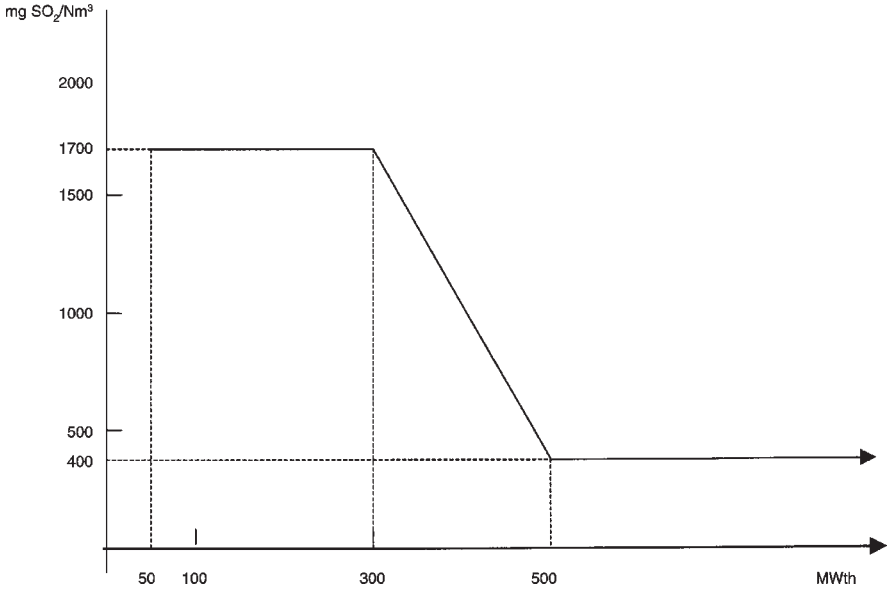
▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРЕДЕЛНО ДОПУСТИМИ СТОЙНОСТИ ЗА ЕМИСИИТЕ НА СЕРЕН ДВУОКИС (SO_2)

Течни горива

А. Пределно допустими стойности на емисиите за SO_2, изразени в mg/Nm^3 (съдържание на O_2: 3 %), приложими към новите и съществуващите инсталации, посочени съответно в член 4, параграфи 1 и 3:

Б. Пределно допустими стойности на емисиите на SO_2, изразени в mg/Nm^3 (съдържание на O_2: 3 %), приложими към новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2, с изключение на газовите турбини:

от 50 до 100 MWth	от 100 до 300 MWth	> 300 MWth
850	от 400 до 200 (линейно намаляване) ([1])	200

([1]) С изключение на крайните периферни региони, за които се прилагат стойности от 850 до 200 mg/Nm^3 (линейно намаление).

За две инсталации с обща топлинна мощност от 250 MWth на островите Крит и Родос, които ще получат разрешение преди 31 декември 2007 г., се прилага пределно допустима стойност на емисиите от 1 700 mg/Nm^3.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ПРЕДЕЛНО ДОПУСТИМИ СТОЙНОСТИ ЗА ЕМИСИИТЕ НА СЕРЕН ДВУОКИС (SO_2)

Газообразни горива

А. Пределно допустими стойности на емисиите за SO_2, изразени в mg/Nm^3 (съдържание на O_2: 3 %), приложими към новите и съществуващите инсталации, посочени съответно в член 4, параграфи 1 и 3:

Вид гориво	Пределно допустими стойности (mg/Nm^3)
Газообразни горива — общо	35
Втечнен газ	5
Газове с ниска калоричност, изпускани от газифициране на отпадъци от рафинерии, газове от коксови пещи, газове от доменни пещи.	800
Газове, изпускани от газифицирането на въглища	([1])

([1]) Съветът ще определи впоследствие пределно допустими стойности на емисиите, приложими за този вид газ, на основата на предложения, които Комисията ще направи в светлината на придобития технически опит.

Б. Пределно допустими стойности на емисиите на SO_2, изразени в mg/Nm^3 (съдържание на O_2: 3 %), приложими към новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2:

Газообразни горива — общо	35
Втечнен газ	5
Газове с ниска калоричност, изпускани от коксови пещи, газове от доменни пещи.	400
Газове с ниска калоричност, изпускани от доменни пещи	200

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ПРЕДЕЛНО ДОПУСТИМИ СТОЙНОСТИ ЗА ЕМИСИИТЕ НА АЗОТНИ ОКИСИ NO_X (ИЗМЕРЕНИ КАТО NO_2)

А. Пределно допустими стойности на емисиите за NO_X, изразени в mg/Nm^3 (съдържание на O_2: 6 %за твърдите горива, 3 % за течните и газообразните горива), приложими към новите и съществуващите инсталации, посочени съответно в член 4, параграфи 1 и 3:

Вид гориво	Пределни стойности (1) (mg/Nm^3)
Твърдо (2) (3):	
от 50 до 500 MWth	600
> 500 MWth	500
От 1 януари 2016 г.:	
от 50 до 500 MWth	600
> 500 MWth	200
Течно:	
от 50 до 500 MWth	450
> 500 MWth	400
Газообразно:	
от 50 до 500 MWth	300
> 500 MWth	200

(1) С изключение на крайните периферни региони, за които се прилагат следните стойности:
Твърдо, най-общо: 650
Твърдо, със съдържание на летливи елементи по-малко от 10 об. %: 1 300
Течно: 450
Газообразно: 350

(2) До 31 декември 2015 г. инсталациите с номинална топлинна мощност, превишаваща 500 MWth, чиято годишна експлоатация след 2008 г. няма да надвишава 2 000 часа годишно (плаваща средна величина, изчислена за период от 5 г.), следва:
— за оторизираните инсталации съгласно член 4, параграф 3, буква а), да се съобразят с пределна стойност от 600 mg/Nm^3 за емисиите на азотни оксиди (измерени като NO_2);
— за инсталациите, включени в национална схема съгласно член 4, параграф 6, да допринасят за спазването на схемата, изчислена на базата на пределно допустима стойност от 600 mg/Nm^3.
От 1 януари 2016 г. инсталациите, чиято годишна експлоатация не превишава 1 500 часа годишно (плаваща средна величина, изчислена за период от 5 г.), следва да се съобразят с пределно допустима стойност от 450 mg/Nm^3 за емисиите на азотни окиси (измерени като NO_2).

(3) До 1 януари 2018 г. за инсталациите, които са работили през 12-месечния период, който приключва на 1 януари 2001 г., и продължават да работят с твърди горива, съдържащи по-малко от 10 % летливи вещества, се прилага пределно допустима стойност от 1 200 mg/Nm^3.

Б. Пределно допустими стойности на емисиите на NO_x, изразени в mg/Nm^3, приложими към новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2, с изключение на газовите турбини.

Твърди горива (съдържание на O_2: 6 %)

Вид гориво	от 50 до 100 MWth от	100 до 300 MWth	> 300 MWth
Биомаса	400	300	200
Общ случай	400	200 (1)	200

(1) С изключение на крайните периферни региони, за които се прилага стойност 300 mg/Nm^3.

▼B

Течни горива (съдържание на O_2: 3 %)

от 50 до 100 MWth от	100 до 300 MWth	> 300 MWth
400	200 (1)	200

(1) С изключение на крайните периферни региони, за които се прилага стойност 300 mg/Nm^3.

За две инсталации с номинална топлинна мощност от 250 MWth на островите Крит и Родос, които ще бъдат оторизирани преди 31 декември 2007 г., се прилага пределно допустима стойност на емисиите от 400 mg/Nm^3.

Газообразни горива (съдържание на O_2: 3 %)

	от 50 до 300 MWth	> 300 MWth
Природен газ (бел. 1)	150	100
Други газове	200	200

Газови турбини

Пределно допустими стойности на емисиите на NO_x, изразени в mg/Nm^3 (съдържание на O_2: 15 %), приложими само към една газова турбина съгласно член 4, параграф 2 (пределно допустимите стойности са приложими само при товар, превишаващ 70 %):

	> 50 MWth (топлинна мощност по стандарт ISO)
Природен газ (бел. 1)	50 (бел. 2)
Течни горива (бел. 3)	120
Газообразни горива	120

Газовите турбини, предназначени за извънредни ситуации и работещи по-малко от 500 часа годишно, са изключени от тези пределни стойности. Експлоатиращите такива инсталации предават всяка година на компетентния орган отчет за отработените часове.

Бел. 1: Природният газ е естествено образувал се метан, който има максимално съдържание на инертни и други елементи от 20 об. %.

Бел. 2: 75 mg/Nm^3 в следните случаи, в които капацитетът на газовата турбина е определен по стандарт ISO за основен товар:

— газови турбини, използвани в комбинирана система на производство на топлина и електричество, с общ капацитет, превишаващ 75 %,

— газови турбини, използвани в инсталациите с комбиниран цикъл със среден общ годишен електрически капацитет, превишаващ 55 %,

— газови турбини за механични трансмисии.

За единичните газови турбини, които не отговарят на никоя от горните категории, но чийто капацитет превишава 35 %, определен по стандарт ISO за основен товар, пределно допустимите стойности на емисиите са 50*η/35, като η е капацитетът на газовата турбина, изразен в проценти (определен по стандарт ISO за основен товар).

Бел. 3: Тази пределно допустима стойност на емисиите не се прилага по отношение на газови турбини, които изгарят леки и средни дестилати.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ПРЕДЕЛНО ДОПУСТИМИ СТОЙНОСТИ НА ЕМИСИИТЕ НА ПРАХ

А. Пределно допустими стойности на емисиите на прах, изразени в mg/Nm^3 (съдържание на O_2: 6 % за твърдите горива, 3 % за течните и газообразните горива), приложими за новите и съществуващите инсталации, посочени съответно в член 4, параграфи 1 и 3:

Вид гориво	Номинална топлинна мощност (MW)	Пределно допустима стойност на емисиите (mg/Nm^3)
Твърди	≥ 500 < 500	50 (2) 100
Течни (1)	всички инсталации	50
Газообразни	всички инсталации	5 като цяло 10 за газовете от доменните пещи 50 за металургичните газове, които могат да бъдат употребявани другаде

(1) Пределно допустима стойност от 100 mg/Nm^3 може да бъде наложена на инсталациите с топлинна мощност, непревишаваща 500 MWth, които изгарят течни горива, чието съдържание на пепел превишава 0,06 %.

(2) Пределно допустима стойност от 100 mg/Nm^3 може да бъде наложена на инсталациите, оторизирани съгласно член 4, параграф 3, с номинална топлинна мощност, превишаваща или равна на 500 MWth, които изгарят твърдо гориво, чието съдържание на топлина превишава 5 800 kj/kg (нетна калорийна стойност), съдържанието на влага превишава 45 тегл. %, комбинираното съдържание на влага и пепел превишава 60 тегл. % и стойността на калциев оксид превишава 10 %.

Б. Пределно допустими стойности на емисиите на прах, изразени в mg/Nm^3, приложими към новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2, с изключение на газовите турбини:

Твърди горива (съдържание на O_2: 6 %)

от 50 до 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Течни горива (съдържание на O_2: 3 %)

от 50 до 100 MWth	> 100 MWth
50	30

За две инсталации с номинална топлинна мощност от 250 MWth на островите Крит и Родос, които ще получат разрешение преди 31 декември 2007 г., се прилага пределно допустима стойност на емисиите от 50 mg/Nm^3.

Газообразни горива (съдържание на O_2: 3 %)

По правило	5
Газове от доменни пещи	10
Газове, получени от стомани, които могат да бъдат използвани другаде	30

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

МЕТОДИ ЗА ОТЧИТАНЕ НА ЕМИСИИТЕ

A. **Методи за отчитане и оценка на емисиите, изпускани от горивни инсталации.**

1. *До 27 ноември 2004 г.*

Концентрациите на серен двуокис (SO_2), на прах и на азотни оксиди (NO_x) се измерват текущо за новите инсталации, за които е дадено разрешение съгласно член 4, параграф 1, с номинална топлинна мощност, превишаваща 300 MW. Същевременно, наблюдението на SO_2 и на прахта може да бъде ограничено до непланирани измервания или до други подходящи процедури за определяне в случаите, когато тези измервания или процедури, които трябва да бъдат проверени и признати от компетентните органи, могат да бъдат използвани за определяне на концентрацията.

В случай на нови инсталации, за които е дадено разрешение съгласно член 4, параграф 1 и които не са посочени в първа алинея, компетентните органи могат, ако сметнат за необходимо, да изискват за тези три вредни вещества извършването на постоянни измервания. Ако не се изискват постоянни измервания, периодично се извършват одобрени от компетентните органи подходящи непланирани измервания и процедури за оценка на количеството налични в емисиите субстанции.

2. *От 27 ноември 2002 г. и без да се засяга член 18, параграф 2.*

Компетентните органи изискват постоянни измервания на концентрациите на SO_2, NO_x и на прах, изпускани от отпадните газове на всички горивни инсталации, чиято номинална топлинна мощност е равна или превишава 100 MW.

Чрез дерогация от първа алинея постоянните измервания не са задължителни в следните случаи:

— за горивните инсталации, чийто експлоатационен период е по-малък от 10 000 оперативни часа;

— за SO_2 и прах, изпускани от горивни инсталации, консумиращи природен газ или турбини, работещи с природен газ;

— за SO_2, произлизащ от газови турбини или от горивни инсталации, работещи с петрол със съдържание на сяра, което е известно, в случай на липса на оборудване за десулфуризация;

— за SO_2, изпускан от горивни инсталации, работещи с биомаса, ако експлоатиращият може да докаже, че емисиите на SO_2 по никакъв начин не могат да бъдат по-високи от предписаните пределно допустими стойности на емисиите.

Ако не се изискват постоянни измервания, се изискват непланирани измервания поне на шест месеца. За да се оцени количеството на съществуващите в емисиите вредните вещества, посочени по-горе, като алтернативна мярка могат да се прилагат проверени и одобрени от компетентните органи подходящи процедури за оценка. Тези процедури се позовават на подходящите стандарти на CEN от момента, в който въпросните стандарти бъдат на разположение. При липсата на стандарти на CEN се прилагат стандартите ISO, националните или международните стандарти, които предоставят данни с еквивалентна научна стойност.

3. В случай на инсталации, които трябва да спазват определените в член 5, параграф 2 и в приложение III стойности на десулфуризация, се прилагат изискванията, които се отнасят до измерванията на емисиите на SO_2, предвидени в параграф 2 от настоящата точка. Освен това редовно трябва да се следи съдържанието на сяра в горивото, което се вкарва в инсталацията.

4. Компетентните органи трябва да бъдат уведомявани за промените в съставките или вида на използваното гориво или за начина на експлоатация на централата. Те решават дали разпоредбите в областта на контрола, посочени в параграф 2, са все още подходящи или трябва да бъдат променени.

▼B

5. Постоянните измервания, извършвани съгласно параграф 2, включват подходящите експлоатационни параметри, каквито са съдържанието на кислород, температурата, налягането и съдържанието на водна пара. Когато взетите за проби газове за гориво са изсушени преди анализа на емисиите, постоянният контрол на съдържанието на водна пара в газовете за гориво не е необходим.

   Представителни измервания (т.е. чрез вземане на проби и анализ) на вредните вещества и на подходящите експлоатационни параметри, както и референтните методи за вземане на проби на автоматичните измервателни апарати, се извършват веднага, след като стандартите на CEN бъдат на разположение. При липсата на стандарти на CEN, трябва да се прилагат стандартите ISO, националните или международните стандарти, които предоставят данни с еквивалентна научна стойност.

   Уредите за постоянните измервания се контролират чрез паралелни измервания съгласно съответните методи поне веднъж годишно.

6. Стойностите на доверителните интервали от 95 % от единствен измерен резултат не превишават следните проценти на пределно допустимите стойности на емисиите:

Серен двуокис	20 %
Азотни окиси	20 %
Прах	30 %

   Приетите средни часови и дневни стойности се определят въз основа на приетите средните часови стойности, измерени след изваждането на доверителния интервал, посочен по-горе.

   Не се отчита всеки ден, в който повече от три средни дневни стойности е трябвало да бъдат обявени за невалидни поради повреди или операции по поддръжката на уреда за постоянен контрол. Ако поради причини от такъв характер се наложи обявяването за невалидни на повече от десет дни в годината, компетентният орган изисква от експлоатиращия да вземе мерки за подобряване на надеждността на уреда за постоянен контрол.

Б. **Определяне на общите годишни емисии на горивните инсталации**

До 2003 г. включително определянето на общите годишни емисии на SO_2 и NO_x, изпускани от новите горивни инсталации, се съобщава на компетентните органи. Когато се използва постоянен контрол, експлоатиращият горивната инсталация прибавя поотделно за всяко вредно вещество масата на вредното вещество, изпускано всеки ден въз основа на волуметричните дебити на отпадните газове. Когато не се прилага постоянен контрол, експлоатиращият определя оценка на общите годишни емисии въз основа на предвидените в точка А.1 разпоредби съгласно изискванията на компетентните органи.

Държавите-членки съобщават на Комисията общите годишни емисии на SO_2 и NO_x, изпускани от новите инсталации, заедно със съобщаването на изискваната в точка В.3 информация, отнасяща се до общите годишни емисии на съществуващите инсталации.

От 2004 г. и за всяка следваща година държавите-членки изготвят списък на емисиите на SO_2, NO_x и прах от всички горивни инсталации, чиято номинална топлинна мощност е равна или по-голяма от 50 MW. За всяка от експлоатираните инсталации на даден обект компетентният орган получава следните данни:

— общите годишни емисии на SO_2, NO_x и прах (общо количество частици в суспензия),

— общата годишна енергийна стойност по отношение на нейната нетна калорийност, разделена в пет категории горива: биомаса, други твърди горива, течни горива, природен газ, други газове.

На всеки три години в рамките на дванадесет месеца след този тригодишен период на Комисията се изпращат синтезирани резултати от този отчет, които посочват емисиите от всяка рафинерия поотделно. Годишните данни по инсталации се предоставят на Комисията по нейно искане. В рамките на дванадесет месеца след получаването на този

▼B

отчет Комисията предоставя на държавите-членки в синтезиран вид сравненията и оценките на националните прегледи.

От 1 януари 2008 г. държавите-членки изпращат всяка година доклад до Комисията за съответстващите на изискванията съществуващи инсталации съгласно член 4, параграф 4, придружен от отчет за използваните и неизползваните часове от разрешеното време за остатъка от експлоатационния живот на тези инсталации.

B. **Определяне на общите годишни емисии на инсталациите до 2003 г. включително**

1. От 1990 г. за всяка следваща година до 2003 г. включително държавите-членки изготвят пълен отчет за емисиите на SO_2 и NO_X, изпускани от съществуващите инсталации:

   — за инсталациите с мощност над 300 MWth — инсталация по инсталация;

   — за другите горивни инсталации, към които се прилага настоящата директива — на общо основание.

2. Използваните методи за изготвянето на тези отчети съответстват на тези, които се използват за определянето на емисиите на SO_2 и NO_X, изпускани от горивните инсталации от 1980 г.

3. Резултатите от тези отчети се предоставят на Комисията в подходящ обобщен вид в срок от девет месеца след края на разглежданата година. Използваните методи за изготвянето на отчетите за емисиите и базисните информации се предоставят на Комисията по нейно поискване.

4. Комисията извършва систематично сравнение на националните отчети и в случай на необходимост, представя на Съвета предложения, които имат за цел да хармонизират методите за отчет на емисиите с оглед на по-ефикасното прилагане на настоящата директива.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

КРАЙНИ СРОКОВЕ ЗА ТРАНСПОНИРАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОТМЕНЕНАТА ДИРЕКТИВА

(посочени в член 17, параграф 1)

Директива	Крайни срокове за транспониране	Крайни срокове за прилагане
88/609/ЕИО (ОВ L 336, 7.12.1988 г., стр. 1)	30 юни 1990 г.	1 юли 1990 г. 31 декември 1990 г. 31 декември 1993 г. 31 декември 1998 г. 31 декември 2003 г.
94/66/ЕО (ОВ L 337, 24.12.1994 г., стр. 83)	24 юни 1995 г.	

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ X

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЯТА

(посочена в член 17, параграф 3)

Настоящата директива	Директива 88/609/ЕИО
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3	Член 3
Член 4, параграф 1	Член 4, параграф 1
Член 4, параграфи 2, 3 и 4	
Член 4, параграф 5	Член 4, параграф 3
Член 4, параграфи 6, 7 и 8	
Член 5	Член 5
	Член 6
Член 6	
Член 7	Член 8
Член 8	Член 9
Член 9	Член 10
Член 10	Член 11
Член 11	Член 12
Член 12	Член 13, параграф 1
Член 13	Член 14
Член 14	Член 15
Член 15, параграфи 1, 2 и 3	Член 16, параграфи 1, 2 и 4
Член 16	
Член 17	
Член 18, параграф 1, първа алинея и параграф 3	Член 17, параграфи 1 и 2
Член 18, параграф 1, втора алинея, параграф 2 и член 19	
Член 20	Член 18
Приложения от I до VIII	Приложения от I до IX
Приложения IX и X	—